

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším správním soudem (Česká republika) dne 31. března 2020 – Kemwater ProChemie s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Věc C-154/20)

(2020/C 209/24)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Nejvyšší správní soud

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Kemwater ProChemie s. r. o.

Žalovaný: Odvolací finanční ředitelství

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu se směrnicí 2006/112/ES⁽¹⁾, pokud je uplatnění práva na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu podmíněno splněním povinnosti osoby povinné k dani prokázat, že jí přijaté zdanitelné plnění bylo poskytnuto jinou konkrétní osobou povinnou k dani?
- 2) Pokud je odpověď na první otázku kladná a osoba povinná k dani uvedenou důkazní povinnost nesplní, lze odeprít právo na odpočet daně na vstupu, aniž by bylo prokázáno, že tato osoba povinná k dani věděla anebo mohla vědět, že pořízením zboží nebo služeb se účastní daňového podvodu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 14. dubna 2020 – Evropská komise v. Rada Evropské unie

(Věc C-161/20)

(2020/C 209/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kaléda, W. Mölls, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady⁽¹⁾ obsažené v aktu Výboru stálých zástupců (COREPER) ze dne 5. února 2020, kterým bylo schváleno oznámení, předložené předsednictvím Rady jménem členských států a Komise Mezinárodní námořní organizaci (IMO) ohledně zavedení pokynů týkajících se životního cyklu pro odhadnutí emisí skleníkových plynů (well-to-tank), které jsou spojeny s produkcí udržitelných alternativních paliv,
- zachoval účinky tohoto rozhodnutí, a
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba na neplatnost podaná Komisí se týká rozhodnutí Rady obsaženého v aktu Výboru stálých zástupců (COREPER) ze dne 5. února 2020, kterým bylo schváleno oznámení, předložené předsednictvím Rady jménem členských států a Komise Mezinárodní námořní organizaci (IMO) ohledně zavedení pokynů týkajících se životního cyklu pro odhadnutí emisí skleníkových plynů (well-to-tank), které jsou spojeny s produkcí udržitelných alternativních paliv.

Komise vychází na podporu své žaloby ze dvou žalobních důvodů.

Komise má zaprvé za to, že rozhodnutí Rady porušuje výlučné pravomoci Unie podle čl. 3 odst. 2 SFEU. Unie má totiž výlučnou pravomoc v oblasti ohlášení emisí skleníkových plynů ve smyslu čl. 3 odst. 2 SFEU, protože tato oblast je v široké míře pokryta pravidly použitelnými na interní situace Unie ve smyslu ustálené judikatury Soudního dvora.

Komise má zadruhé za to, že rozhodnutí Rady porušuje institucionální pravomoci Komise podle čl. 17 odst. 1 SEU, protože pouze Komise je oprávněna jednat jménem Unie a zajistit vnější zastupování Unie.

(¹) Dokument Rady ze dne 24. února 2020, ST 6287/20.

Žaloba podaná dne 23. dubna 2020 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-169/20)

(2020/C 209/26)

Jednací jazyk: portugalská

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. França a C. Perrin, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- konstatoval, že Portugalská republika tím, že v rámci výpočtu registrační daně nezapočítala umoření environmentální složky do výpočtu hodnoty použitelné na ojetá vozidla dovezená na území uvedeného státu a pořízená v jiných členských státech, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 110 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčené portugalské právní předpisy zakládají diskriminaci zdanění dovezeného vozidla v porovnání se zdaněním podobného tuzemského vozidla. Platný způsob a vzorec výpočtu vedou k tomu, že zdanění dovezeného vozidla je téměř vždy vyšší.

Tato situace je tím více znepokojující, že je v rozporu s ustálenou judikaturou Soudního dvora: portugalské právní předpisy týkající se výpočtu daně použitelné na ojetá vozidla pořízená v jiných členských státech již byly předmětem dřívějších řízení o nesplnění povinnosti a několika rozsudků Soudního dvora.

Portugalské právní předpisy nezaručují, že ojetá vozidla dovezená z jiných členských států nebudou zdaněna částkou vyšší, než je daň v případě podobných tuzemských ojetých vozidel. Lze to vysvětlit tím, že v důsledku změny právních předpisů v roce 2016 již není započítáváno umoření environmentální složky použité pro výpočet hodnoty ojetého vozidla.